

Una pobresa en augment ► L'experiència

Pàgines 2 a 4 ◀◀◀

Solidaritat terapèutica

La família de Blanes que havia apagat la calefacció per pagar la teràpia del seu fill rep una allau d'ajudes ciutadanes ≡ **El nen, que pateix autisme, té garantit el tractament**

EL PERIÓDICO
BLANES

La Laura plora d'emoció mentre desgrana el tsunami de solidaritat que ha desbordat la seva vida des que aquest diari va donar a conèixer que la seva família, a Blanes (Selva), va decidir deixar de fer anar la calefacció per poder pagar el tractament del seu fill autista de 3 anys. Li agradaria poder abraçar totes les persones que l'han ajudat a sufragar la teràpia de Dennis, però com que no pot abastar amb els seus braços tant de rei mag, es conforma a masegar una mica el cohibit periodista que l'està entrevistant.

La notícia es va publicar a EL PERIÓDICO el 13 de desembre passat i en tot just deu dies la vida de Laura López, Richy Gallardo i els seus fills Àlex i Dennis ha canviat radicalment. Tres cadenes de televisió es van fer ressò del seu problema i van recordar que la família necessita 500 euros al mes per pagar el tractament del nano i que, per aconseguir-los, havien decidit renunciar a l'ús de la calefacció aquest hivern. Així podrien destinar al seu fill petit els 1.400 euros que es va menjar la caldera el 2011. Una economia domèstica de guerra que a punt va estar de costar-los un disgust, pel fet que per culpa del petit braser elèctric que es van comprar van patir un conat d'incendi.

La difusió mediàtica del seu cas, que no entra en els restrictius requisits de la nova llei catalana que impedirà el tall de subministrament per impagament a famílies pobres perquè els dos cònjuges treballen, va aixecar una onada solidària. Diverses persones van fer donacions anònimes en un compte que gestiona el centre d'Arenys de Mar al qual va el Dennis amb l'objectiu de sufragar el seu tractament. Amics; familiars; companys de feina del Richy i personal de l'Hotel Garbí Park de Lloret, on treballa la Laura; l'Associació de Veïns El Volcán de Blanes; el col·legi de l'Àlex (Mossèn Joan Batlle); milers de seguidors a internet, i un benefactor anomenat Paco Aranda (el tito Paco, en diuen ells) «han mogut cel i terra perquè el nen tingui coberta la teràpia durant un llarg termini de temps», explica la mare.

Generositat al carrer

Entre les moltes històries que han d'explicar hi ha unes quantes perles. «Era davant l'oficina d'Afers Socials de l'ajuntament i un home se'm va quedar mirant d'una forma molt tendra. 'T'he vist als mitjans i el teu cas m'ha emocionat, ¿et puc abraçar?', em va preguntar. Li vaig dir que sí i a més a més de l'abra-

►► Felïços ► Richy Gallardo i Laura López, amb els petits Dennis i Àlex (dreta).

«No cal que ens donin més diners. Ja no sortirem més als mitjans», afirma la mare

«Ara ja podem posar la calefacció, però ho farem al mínim imprescindible»

çada em va posar 100 euros a la mà. Vaig intentar rebutjar-los però ell va insistir: 'Sóc advocat i m'ho puc permetre. Vull que els teus fills passin un Nadal digne, i si algun dia tens un problema, sempre tindràs les portes del meu despatx obertes», explica la Laura.

Dies després, també al carrer, una noia la va parar i li va donar un dècim de la Loteria de Nadal. «No tinc diners per donar-te, però tant de bo et toqui i pugueu superar tots els problemes», li va desitjar. Encara que no els va tocar la grossa, la Laura i la seva família se senten milionaris en afecte i en solidaritat. La sort els ha acompanyat a l'hora de procurar un futur millor al petit Dennis, que després d'un parell de mesos de teràpia ha experimentat una considera-

ble millora. «Hem decidit deixar de sortir als mitjans, a menys que es tracti d'algun debat sobre l'autisme, i si fem ara aquestes declaracions és perquè hem volgut donar les gràcies a tots els que ens han ajudat», argumenta.

La família també demana que es deixin de fer donatius perquè ja no necessiten més aportacions per al tractament del nen. «No necessitem més diners. El Dennis ja té assegurada la teràpia», insisteix la mare. Unes ajudes que també els permetran fer ús de la calefacció aquest hivern. «Però no la posarem cada dia, només al mínim indispensable els dies més freds», conclou, mentre a fora, al carrer, la temperatura a Blanes tot just voreja els tres graus. ≡

Anàlisi

Teresa
Crespo
PRESIDENTA D'ECAS

Recordant una nadala energètica

La cançó diu: «La Mare i el filllet estan mig morts de fred, i el vell tremola. Josep a poc a poc encén allà un gran foc, i els àngels canten». Una descripció com aquesta de temps passats no s'hauria de repetir en una societat desenvolupada i rica com la nostra, però desgraciadament torna a ser d'actualitat. Avui hi ha nens i famílies mig morts de fred que no tenen ni tan sols l'opció d'encendre un gran foc.

La decisió del Parlament de Catalunya, aprovada ahir en forma de decret llei pel Govern de la Generalitat, d'impedir que les companyies distribuïdores d'energia tallin el subministrament a famílies sense recursos em va semblar un encert, però vaig sentir certa decepció quan vaig saber que es tractava d'una mera pròrroga per fer els pagaments. El fet d'haver d'abonar les factures en els mesos posteriors pràcticament invalida la utilitat de la mesura, ja que les persones que no tenen ingressos per cobrir ara les seves necessitats mínimes difícilment ho podran fer d'aquí quatre o cinc mesos. El caràcter limitat de l'acord, que només s'aplicarà a persones que no superin uns ingressos de 569 euros al mes, fa encara més evident la dificultat per pagar els deutes acumulats.

La mesura, que hem de valorar com un primer pas positiu, no cobreix realment totes les famílies que pateixen pobresa energètica, moltes de les quals s'enfronten al risc d'un tall de llum. La condició que les companyies elèctriques no puguin interrompre el subministrament sense un informe previ dels serveis socials sobre la situació de la família constitueix una petita protecció, però no ofereix plenes garanties.

La precarietat de les condicions de vida de les persones afectades contrasta amb els ingents beneficis de les dues grans companyies espanyoles -l'any passat van ser dues de les tres elèctriques europees que més beneficis van obtenir- i amb la falta de transparència d'una subhasta que s'ha traduït en un increment de més del 10% del preu de l'electricitat. El despropòsit és fruit de polítiques que responen a la més ortodoxa praxi liberal, que prioritza el benefici privat i es desenten del servei a la comunitat. Amb pràctiques d'aquesta mena no aconseguirem mai una societat més justa i equitativa. ≡